

Αγόρια=Κορίτσια

Δεν είναι όνειρο απατηλό! Είναι κάτι εφικτό! Τα σχολεία μας, δίνουν ίσες ευκαιρίες και στα αγόρια και στα κορίτσια. Με λίγη προσπάθεια μπορούμε να εξαλείψουμε τα στερεότυπα που υπάρχουν και να κάνουμε τα σχολεία μας σχολεία ίσων δικαιωμάτων και πρότυπα για την κοινωνία μας. Ένα ιδανικό σχολείο για το κάθε παιδί είναι αυτό που εκτός από γνώσεις μαθαίνει στα παιδιά να συμπεριφέρονται σωστά, να σέβονται τον συνάνθρωπό τους και να νιώθουν ίσοι μεταξύ τους.

Καιρός λοιπόν να αφήσουμε κατά μέρος τις προκαταλήψεις. Ας διαγράψουμε από το μυαλό μας φράσεις και σκέψεις που παραπέμπουν σε περασμένες εποχές όπου ο άντρας ήταν κυρίαρχος και η γυναίκα υποδιαίστερη. Στην πραγματικότητα έχουμε μεγαλώσει μαθαίνοντας πως «Η γυναίκα κάνει τις δουλειές του σπιτιού», «Ο άντρας δεν καταπιάνεται ιδιαίτερα με την ανατροφή των παιδιών» και «Άντρες και γυναίκες έχουν διαφορές που τους εμποδίζουν ή τους επιτρέπουν να κάνουν κάποια πράγματα». Ο διαχωρισμός αυτός υπάρχει στο πίσω μέρος του παιδικού μυαλού μας και μας δίνει την εντύπωση πως στο σχολείο «Τα αγόρια είναι καλύτερα στα Μαθηματικά», «Τα κορίτσια γράφουν καλύτερες εκθέσεις», «Τα κορίτσια δεν μπορούν να παίξουν ποδόσφαιρο», «Τα αγόρια είναι τολμηρά και γενναία», «Μόνο τα κορίτσια δικαιολογούνται να κλαίνε», «Το ροζ είναι κοριτσίστικο χρώμα και το μπλε αγορίστικο», «Το καθάρισμα είναι γυναικεία υπόθεση» και ένα σωρό άλλες στερεοτυπικές εκφράσεις.

Βήματα προόδου παρατηρούνται. Όλοι –ανεξαιρέτως φύλου- βοηθάνε στο συγκύρισμα και στην καθαριότητα των σχολικών χώρων. Οι δάσκαλοι και οι δασκάλες μας σταμάτησαν να μας χωρίζουν σε δύο σειρές γυμναστικής –μια για τα αγόρια και μια για τα κορίτσια. Όλοι και όλες παίζουμε ποδόσφαιρο και μάλιστα κάποια κορίτσια είναι καλύτερα από τα αγόρια. Η κασετίνα μας μπορεί να είναι μπλε, ροζ, κόκκινη και ό,τι άλλο χρώμα μπορεί κανείς να φανταστεί. Το ίδιο και η τσάντα μας και κανείς δε θα μας κρίνει. Στον κατάλογο δεν είμαστε πλέον χωρισμένοι κατά φύλο και στις γιορτές μπορούμε να υποδυθούμε όποιον και όποιαν ήρωα ή ηρωίδα επιθυμούμε χωρίς κοροϊδία και χλευασμό. Οι δε κατασκευές στο μάθημα του Σχεδιασμού δεν έχουν ταυτότητα φύλου. Μια καταπληκτική κατασκευή – ένα αυτοκινητάκι για παράδειγμα – μπορεί να έγινε από ένα κορίτσι. Όπως και μια τέλεια ζωγραφιά στο μάθημα της Τέχνης μπορεί να ανήκει σε ένα αγόρι. Επιπλέον κανείς και καμιά δεν θα απορήσει όταν μια συμμαθήτριά μας λύσει το πιο δύσκολο πρόβλημα στα μαθηματικά ή όταν τα αγόρια τραγουδάμε στη χορωδία.

Ένα ιδανικό σχολείο πρέπει να διαμορφώσει τα μαθήματα με τέτοιο τρόπο που να δείχνει πως όλοι οι άνθρωποι είναι διαφορετικοί. Και πως το διαφορετικό δεν είναι κακό, αλλά αντίθετα μας κάνει ξεχωριστούς. Αν άλλωστε όλοι ήμασταν ίδιοι, ο κόσμος μας θα ήταν βαρετός. Όλοι έχουμε αξία και σε όλους αξίζει να είναι ευτυχισμένοι.

Εμείς τα παιδιά είμαστε άγραφα λευκά χαρτιά. Ό,τι μάθουμε, ό,τι δούμε, ό,τι ακούσουμε αυτό θα αναπαράγουμε. Εσείς οι δάσκαλοι με το παράδειγμά σας πρέπει να μας καλλιεργήσετε την ευγένεια, το ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο, τον αλληλοσεβασμό για όλους ανεξαιρέτως φύλου, χρώματος, εθνικότητας, χαρακτηριστικών κ.ά. Το σχολείο ας μας βοηθήσει να αντιληφθούμε τους εαυτούς μας ανεπηρέαστοι από στερεότυπα. Δε ζούμε μόνοι σε αυτόν τον κόσμο. Συνυπάρχουμε με άλλους και πρέπει να αποκτήσουμε τις ηθικές εκείνες αρετές που είναι σημαντικές για την πρόσδό μας και τη συνύπαρξή μας με άλλους ανθρώπους. Και τότε όλα αυτά θα τα μεταφέρουμε στην οικογένειά μας. Έπειτα στην κοινωνία. Και τότε μόνο θα κάνουμε τον κόσμο μας καλύτερο.